

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא
דף היומי

גיטין דף ע"ז למסקנא

דף ע"ז ע"א

א. אמר לאשתו בלילה, הרי זה גיטיך לכשתצא חמה מנרתיקה, ומת קודם שהאיר היום, אינה מגורשת, שהרי פירש שלא יחול הגט רק ביום. אמר: על מנת שתצא חמה מנרתיקה, ומת בלילה, מגורשת, כי כל האומר 'על מנת' כאומר מעכשיו. אמר 'אם תצא חמה מנרתיקה', לרבי יוסי זמנו של שטר מוכיח עליו, וכאילו אמר מהיום אם תצא, ומגורשת. ולחכמים, אינה מגורשת.

ב. אמר לאשתו: זה גיטך אם לא אבא לאחר שמטה זו, ממתנינים לו שנה שמינית, כי כל שנה שמינית חשובה אחר שבוע. אמר לה לאחר שנה, נותנים לו חודש. אמר לאחר חודש, נותנים לו שבוע לאחר החודש. אמר 'לאחר שבת', ממתנינים לו עד סוף יום שלישי שהוא לאחר שבת, אבל מיום רביעי ואילך כבר נחשב על שם שבת הבאה.

ג. אמר לה לאחר הרגל, י"א שנותנים לו שלשים יום. ואין הלכה כדבריו.

הדרן עלך מי שאחזו למסקנא

פרק חזורק למסקנא

א. הזורק גט לאשתו, והיא בתוך ביתה או חצרה, הרי זו מגורשת. שנאמר ונתן בידה, אין לי אלא ידה, גגה חצרה וקרפיפה מנין, תלמוד לומר ונתן מכל מקום.

ב. י"א שלא אמרו כן אלא כשכתב לה בעלה בעודה ארוסה דין ודברים אין לי בנכסיך. אבל אם לא אמר לה כן, אינה מגורשת, כי מה שקנתה אשה קנה בעלה, ולא יצא הגט מידו. וי"א שגיטה וחצירה באין כאחת.

ג. זרק לה הבעל בתוך ביתו או חצרו, אפילו הוא עמה במטה אינה מגורשת. לתוך חיקה או קלתה (סל שלה), מגורשת (וראה להלן עח.).

ד. גנב שנמצא הגניבה בידו או בחצירו, חייב.

ה. האומר לחבירו דין ודברים אין לי על שדה זו שיש לי שותפות בה, או אין לי עסק בה, או ידי מסולקת הימנה, לא אמר כלום. כי מאחר שהיא שלו, צריך לכתוב לשון מתנה. אבל כותב אדם לאשתו בעודה ארוסה, דין ודברים אין לי בנכסייך, שנחלה הבאה לאדם ממקום אחר (ולא מאבותיו), מתנה עליו שלא יירשנה, לפי שחכמים תקנוה לטובתו, ויכול לומר אי אפשי בתקנת חכמים.

דף ע"ז ע"ב

א. כל האומר אי אפשי בתקנת חכמים שתקנו לטובתי, שומעין לו. ומטעם זה יכולה אשה שתאמר לבעלה: "איני נזונית ואיני עושה".

ב. י"א שהעבד יוצא בשטר על ידי עצמו, ואע"פ שיד עבד כיד רבו, גיטו וידו באין כאחד.

ג. שכיב מרע שנטה למות בשבת, ורצה לגרש את אשתו כדי שלא תיזקק ליבם, ואסור לטלטל את הגט בשבת, יקנה לה את המקום שהגט מונח בו ותעשה בו חזקה, ומגורשת.

ד. י"א שאין האשה מתגרשת בנתינת גט לביתה או חצירה, רק כשהיא עומדת בצידה, שהחצר נתרבה משום יד, וצריך להיות כידה שהיא סמוכה אליה. וי"א שגם אם היא בטבריה וחצירה בציפורי מגורשת, אם החצר משתמרת לדעתה כידה.

ה. בעל שהשאל לאשתו מקום בחצירו כדי שתקנה את גיטה, וזרקו לה שם, ונפל הגט על חתיכת עץ, אם הוא רחב ארבע אמות, או שהוא גבוה עשרה טפחים, או שיש לו שם לוואי, נחשב כמקום בפני עצמו ואינה מגורשת, שלא השאל לה אלא מקום אחד ולא שני מקומות.

וישאלוהו

לומד יקר! דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכתובת: 7600235@gmail.com

© כל הזכויות שמורות למערכת "הדף היומי למסקנא". אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@gmail.com